

Βρυξέλλες, 7 Ιουνίου 2019
(OR. en, it, de)

9313/19
ADD 1 REV 2

Διοργανικός φάκελος:
2018/0105(COD)

CODEC 1080
ENFOPOL 245
JAI 521
EF 194

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΣΗΜΕΙΟΥ «I/A»

Αποστολέας:	Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου
Αποδέκτης:	Επιτροπή των Μονίμων Αντιπροσώπων / Συμβούλιο
Θέμα:	Σχέδιο ΟΔΗΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ για τη θέσπιση κανόνων με σκοπό τη διευκόλυνση της χρήσης χρηματοοικονομικών και άλλων πληροφοριών για την πρόληψη, την ανίχνευση, τη διερεύνηση ή τη δίωξη ορισμένων ποινικών αδικημάτων και την κατάργηση της απόφασης 2000/642/ΔΕΥ του Συμβουλίου (πρώτη ανάγνωση) - Έκδοση της νομοθετικής πράξης - Δηλώσεις

Δήλωση της Ιταλίας

Η Ιταλία συμμερίζεται τον στόχο της πρότασης οδηγίας όσον αφορά τη χρήση των χρηματοοικονομικών πληροφοριών όχι μόνο με σκοπό την πρόληψη δραστηριοτήτων νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, αλλά και σχετικά με άλλα σοβαρά αδικήματα.

Μολονότι στο τελικό κείμενο έχουν συνεκτιμηθεί κάποιες από τις παρατηρήσεις μας και στις αιτιολογικές σκέψεις λαμβάνονται υπόψη η φύση, τα καθήκοντα και οι εξουσίες που ορίζονται στην εθνική νομοθεσία κατά τα στάδια εφαρμογής της πράξης, η Ιταλία επαναλαμβάνει τις ανησυχίες της ως προς την πρόβλεψη συγκεκριμένων υποχρεώσεων για τα κράτη μέλη.

Καθόλη την διάρκεια των διαπραγματεύσεων, η Ιταλία εξέφρασε την προτίμησή της για ένα μεγαλύτερο βαθμό ευελιξίας κατά την εφαρμογή των διατάξεων της οδηγίας.

Δήλωση της Γερμανίας

Η Γερμανία υποστηρίζει κατά βάση τον στόχο του σχεδίου οδηγίας να βελτιωθεί η πρόσβαση στις πληροφορίες των μονάδων χρηματοοικονομικών πληροφοριών (ΜΧΠ) και των δημόσιων αρχών που είναι αρμόδιες για την ανίχνευση, διερεύνηση ή δίωξη, να εντατικοποιηθεί η συνεργασία μεταξύ των αντίστοιχων αρμόδιων φορέων και, γενικότερα, να ενισχυθεί η διεξαγωγή χρηματοοικονομικών ερευνών. Ωστόσο, η Γερμανία διατηρεί ουσιαστικές επιφυλάξεις σχετικά με επιμέρους διατάξεις του συμβιβαστικού κειμένου, ιδίως ως προς τον ορισμό για τις «πληροφορίες σχετικές με την επιβολή του νόμου» του άρθρου 2 παράγραφος 6 και ως προς τις διατάξεις των άρθρων 9 και 10 και της αιτιολογικής σκέψης 22, οι οποίες δεν περιλαμβάνονταν στην εντολή του Συμβουλίου της 21ης Νοεμβρίου 2018 για τις διαπραγματεύσεις του τριμερούς διαλόγου. Το παρόν συμβιβαστικό κείμενο εισήγαγε, κατά την άποψή μας, σημαντικές αλλαγές επί τα χείρω σε σύγκριση με την εντολή του Συμβουλίου και επίσης εν μέρει σε σύγκριση με την πρόταση της Επιτροπής.

Για τη Γερμανία έχει ιδιαίτερη σημασία να μην είναι δυνατό μεμονωμένοι φορείς να παρακάμπτουν τις απαιτήσεις περί συλλογής δεδομένων. Εν τούτοις, αυτό είναι τώρα επίφοβο αφού ο ορισμός για τις «πληροφορίες σχετικές με την επιβολή του νόμου» του άρθρου 2 παράγραφος 6 στοιχείο (ii) περιλαμβάνει δεδομένα και πληροφορίες τα οποία η αρχή στην οποία υποβάλλεται το αίτημα θα πρέπει πρώτα να συλλέξει. Η διατύπωση πάντως του σχεδίου οδηγίας σιωπά ως προς το κατά πόσον η αιτούσα αρχή δύναται η ίδια να συλλέγει απευθείας τα εν λόγω δεδομένα.

Το άρθρο 9 περιέχει διάταξη σχετικά με την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ ΜΧΠ σε ενωσιακό επίπεδο η οποία δεν συνάδει με την οδηγία κατά της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες [οδηγία (ΕΕ) 2015/849], και ιδίως τα άρθρα 32 και 53 αυτής. Η Νομική Υπηρεσία του Συμβουλίου έχει ήδη εκφραστεί επικριτικά σχετικά με αντιφάσεις μεταξύ του άρθρου 9 και της οδηγίας κατά της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες σε γραπτή γνωμοδότηση επί της πρότασης της Επιτροπής (γνωμοδότηση της 12ης Οκτωβρίου 2018, έγgr. ST 13100/18). Η ισχύουσα διάταξη του άρθρου 9 δεν θεραπεύει τις εν λόγω αντιφάσεις. Θεσπίζει ειδικές απαιτήσεις για την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ ΜΧΠ η οποία υπερβαίνει το πεδίο εφαρμογής των καθηκόντων τους όπως ορίζεται στο ενωσιακό δίκαιο και, κατά συνέπεια, παρεμβαίνει στην ελευθερία των κρατών μελών να διοργανώνουν τις αντίστοιχες εθνικές τους ΜΧΠ σύμφωνα με την εσωτερική τους έννομη τάξη. Επιπλέον, η διάταξη προβλέπει ορισμένες ειδικές απαιτήσεις σχετικά με την ανταλλαγή πληροφοριών που αφορούν την τρομοκρατία ή το οργανωμένο έγκλημα, παρά το γεγονός ότι το ενωσιακό δίκαιο δεν παρέχει στην οδηγία κατά της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ούτε στο παρόν σχέδιο οδηγίας σαφή ορισμό των εννοιών αυτών, δεν στοιχειοθετεί αρμοδιότητα των ΜΧΠ για την δίωξη αυτών των αδικημάτων ούτε διαφοροποιεί αυτή την ανταλλαγή πληροφοριών από άλλα μέσα ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των αστυνομικών και δικαστικών αρχών.

Το άρθρο 10 προβλέπει την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ αρμόδιων αρχών σε διαφορετικά κράτη μέλη, τις οποίες ορίζει, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2, το αντίστοιχο κράτος μέλος. Κατά τον τρόπο αυτό, το άρθρο 3 παράγραφος 2 παρέχει στα κράτη μέλη ευρεία ευχέρεια όσον αφορά την επιλογή των αρχών αυτών, οι οποίες μάλιστα μπορεί να ορίζονται σε αποκεντρωμένο περιφερειακό επίπεδο ακόμη δε και να ασκούν πολύ διαφορετικά καθήκοντα, ενώ απαιτεί από τα κράτη μέλη να κοινοποιούν τις αρχές τους εντός τεσσάρων μηνών από τη λήξη της προθεσμίας μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο. Απεναντίας, το άρθρο 10 απαιτεί από τα κράτη μέλη να λάβουν πρόνοια για την, ήδη πριν από το πέρας της περιόδου μεταφοράς, ανταλλαγή πληροφοριών σε ενωσιακό επίπεδο μεταξύ των αρχών που πρόκειται να οριστούν. Τα κράτη μέλη θα πρέπει έτσι να προβαίνουν, κατά τρόπο νομικώς δεσμευτικό, σε ανταλλαγή πληροφοριών στον ευαίσθητο τομέα των χρηματοοικονομικών πληροφοριών, κατά την οποία αφήνουν τη λήψη σημαντικών αποφάσεων στην (μελλοντική) άσκηση διακριτικής ευχέρειας εκ μέρους άλλων κρατών μελών.

Με την ειδική μνεία σε μια «ενωσιακή ΜΧΠ» ως παράδειγμα «μηχανισμού συντονισμού και στήριξης», η αιτιολογική σκέψη 22 αποκλίνει από το καθήκον αξιολόγησης που περιγράφεται στο άρθρο 65 της οδηγίας κατά της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και το οποίο δεν έχει ακόμη εκπληρωθεί.

Επιπροσθέτως, οι ειδικές διατάξεις προστασίας δεδομένων που περιέχει το συμβιβαστικό κείμενο φαίνεται να στερούνται συστηματικής συνοχής, αφού πέραν της οδηγίας (ΕΕ) 2016/679 εφαρμόζεται εξίσου και η οδηγία (ΕΕ) 2016/680.

Οι προαναφερόμενες ελλείψεις δυσχεραίνουν την προσπάθεια των κρατών μελών να εξασφαλιστεί η πλήρης, ορθή και νομικώς ασφαλής μεταφορά των απαιτήσεων της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο. Ως εκ τούτου, η Γερμανία διατυπώνει επιφυλάξεις και δεν μπορεί να συμφωνήσει με το υπό εξέταση συμβιβαστικό κείμενο του σχεδίου οδηγίας.
